

בבית המשפט העליון

ה"ד 69742-07-25
עפ"ס 45739-08-25

לפני: כבוד הנשיא יצחק עמית

המבקש בה"ד 69742-07-25
והמערער בעפ"ס 45739-08-25: פלוני

נגד

המשיבה בה"ד 69742-07-25
ובעפ"ס 45739-08-25: פלונית

בקשה להעברת מקום דיון; ערעור על החלטתו של בית
המשפט לענייני משפחה באשדוד בתלה"מ 34872-06-
22 מיום 10.8.2025 שניתנה על ידי כב' השופט רמי בזיה

בשם המבקש בה"ד 69742-07-25
והמערער בעפ"ס 45739-08-25: עו"ד נטלי הראל

החלטה ופסק-דין

שני הליכים שבכותרת עוסקים בהליך שמתנהל בעניינם של הצדדים בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד. ההליך עפ"ס 45739-08-25 עניינו בערעור על החלטת השופט ר' ב'ה (להלן: המותב) מיום 10.8.2025 בתלה"מ 34872-06-22 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער (להלן: ערעור הפסלות ו-המערער, בהתאמה); וההליך ה"ד 69742-07-25 עניינו בבקשת המערער להעברת ההליך לבית משפט במחוז אחר (להלן: הבקשה להעברת מקום דיון). נוכח הקרבה הנושאת שבין הליכים אלה, מצאתי לדון ולהכריע בהם במאוחד.

1. זהו ערעורו השני של המערער על החלטת המותב שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו, לאחר שערעור קודם נדחה בפסק דיני מיום 9.3.2025 (עפ"ס 62913-02-25). בתמצית אציין כי בין הצדדים, בני זוג לשעבר, מתנהלת בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד תביעה רכושית שהגישה המשיבה נגד המערער (להלן: תביעת הרכוש או ההליך). הצדדים נחלקו, בעיקרו של דבר, באשר לתוקפו של הסכם ממון שנחתם ביניהם טרם נישואיהם (להלן: ההסכם). ביום 13.1.2025 נתן המותב פסק דין חלקי, ובמסגרתו קבע כי ההסכם לא אומת כנדרש על ידי נוטריון לפי הוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג,

התשל"ג-1973 (להלן: חוק יחסי ממון), ובהתאם לכך נקבע כי אין מדובר בהסכם ממון כדין כמשמעותו בחוק זה. עוד נקבע, כי בהיעדר הסכם ממון כדין, חל על נישואי הצדדים הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון, וכי קביעת נכסי האיזון, שווים ואופן ביצוע איזון המשאבים בפועל תיעשה בהמשך ההליכים שיתנהלו בפני המותב (להלן: פסק הדין החלקי). בתוך כך, הורה המותב על מינוי רואה חשבון כמומחה מטעם בית המשפט לצורך הגשת חוות דעת בעניין איזון המשאבים בין הצדדים (להלן: המומחה).

2. המערער לא השלים עם פסק הדין החלקי וערער עליו לבית המשפט המחוזי (עמ"ש 73019-02-25; להלן: הערעור על פסק הדין החלקי). כמו כן, המערער ביקש לעכב את ביצועו של פסק הדין החלקי עד להכרעה בערעור, ובקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי. בד בבד עם הגשת הערעור, הגיש המערער בקשה להצגת ראיות נוספות בערעור, שעניינן בתוקפו של ההסכם. בהמשך, הגיש המערער בקשה נוספת לצירוף ראיות נוספות, אף הן בעניין ההסכם (להלן יחד: הבקשות להגשת ראיות נוספות). בדיון שהתקיים בפני בית המשפט המחוזי ביום 2.7.2025 (השופט י' פרסקי, השופטת ג' לוין והשופט י' דנינו) הגיעו הצדדים להסכמות, בהתאם להצעת בית המשפט, ובסיומו ניתן פסק דין כדלקמן:

"לאור ההסכמה הדיונית של הצדדים [...] הבקשות להוספת ראיות מתקבלות, מבלי שאנו נדרשים לתוכן הראיות הנוספות, דרכי הגשתן והאותנטיות שלהן, במובן זה שהתיק יוחזר לבית המשפט לענייני משפחה על מנת לברר את הבקשות. המזכירות תעביר את שתי הבקשות שהוגשו להבאת ראיות נוספות, לבית משפט לענייני משפחה להמשך טיפול. בית המשפט יחליט כיצד לבחון את הראיות הנוספות, אלו ראיות לשמוע והאם נדרשת השלמת טיעון, וישקול האם יש בהן לשנות מפסק דינו" (להלן: פסק הדין בערעור).

3. ביום 6.7.2025 הגיש המומחה בתביעת הרכוש בקשה למתן צווים שונים לקבלת מסמכים מן המערער, הדרושים לצורך הכנת חוות דעתו, וזאת נוכח היעדר שיתוף הפעולה מצד המערער בהמצאתם. בעקבות זאת, ובשים לב לפסק הדין בערעור, הגיש המערער ביום 9.7.2025 בקשה ל"עיכוב הליכים בעניין המומחה". המותב דחה בקשה זו בהחלטה מאותו היום, תוך שציין כי בשלב זה פסק הדין החלקי לא בוטל על ידי ערכאת הערעור, וכי הראיות הנוספות הנטענות טרם הובאו בפניו. ביום 16.7.2025 הגיש המערער בקשות נוספות לעיכוב ביצוע עבודת המומחה, הן בהליך הערעור על פסק הדין החלקי, הן במסגרת בקשת רשות ערעור שהגיש על החלטה קודמת של המותב (רמ"ש

42013-06-25). הבקשה שהוגשה בהליך בקשת רשות הערעור נדחתה תוך שצוין כי "הדבר מצוי בסמכותו ובשיקול דעתו של בית המשפט לענייני משפחה". נוכח החלטה זו, נמחקה גם הבקשה שהוגשה בהליך הערעור על פסק הדין החלקי.

עוד באותו היום חתם המותב על הצווים שביקש המומחה. למחרת, המערער הגיש בקשה לביטול הצווים, וזו נדחתה אף היא על ידי המותב (להלן יחד: ההחלטות בעניין המומחה). ביום 20.7.2025 הגיש המערער בקשת רשות ערעור על שתי החלטות אלו (רמ"ש 51739-07-25; להלן: בקשת רשות הערעור על ההחלטות בעניין המומחה). בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטות האמורות נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי, ובקשת רשות הערעור תלויה ועומדת נכון למועד כתיבה שורות אלה.

4. ביני וביני, ביום 16.7.2025 – ולאחר שהתברר כי מטעמים טכניים התקשתה מזכירות בית המשפט המחוזי להעביר את הבקשות להגשת ראיות נוספות למזכירות בית המשפט לענייני משפחה – בית המשפט המחוזי הורה למערער להגיש בעצמו את הבקשות כפי שהן לבית המשפט לענייני משפחה. בקשות אלה הוגשו כנדרש ביום 20.7.2025.

5. ביום 24.7.2025 – ובטרם התקבלה החלטה כלשהי ביחס לראיות הנוספות – הגיש המערער בקשה לפסילת המותב. המערער טען, בעיקרו של דבר, כי בית המשפט לענייני משפחה פעל בחוסר סמכות כאשר נתן את ההחלטות בעניין המומחה על בסיס פסק הדין החלקי, בטרם השלים את בירורן של הראיות הנוספות בהתאם לפסק הדין בערעור. לטענת המערער, עובדה זו מצדיקה את פסילת המותב ומביאה לבטלות החלטות אלה. עוד הוסיף המערער, כי התעלמותו של המותב מהנחיות ערכאת הערעור וסטייתו מהן כנטען מעידות על "גישת בעייתית בניהול ההליך" ומקימות חשש לחוסר ניטרליות ונעילת דעתו של המותב ביחס למערער ולראיות הנוספות שהגיש. כמו כן, המערער טען כי מדובר בהתנהלות חוזרת ונשנית של המותב, שבאופן עקבי אינו ממלא אחר הנחיות ערכאת הערעור. לבסוף נטען, כי התנהלותו של המותב פוגעת באמון הציבור וכי יש לפסול את המותב מלשבת בהליך משיקולים של מראית פני הצדק.

6. ביום 10.8.2025 דחה המותב את הבקשה לפסילתו תוך חיוב המערער בהוצאות. נקבע, בעיקרם של דברים, כי אין בטענת המערער בדבר היעדר סמכות עניינית כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים וכי מדובר בטענה ערעורית שהמקום להעלותה אינו במסגרת בקשת פסלות. עוד קבע המותב, כי אין יסוד לטענות המערער בדבר התעלמותו מפסק

הדין בערעור, וכי טענות אלה מקורן בטעות ובפרשנות שגויה של המערער לפסק הדין בערעור. המותב הבהיר כי פסק הדין החלקי עומד על כנו, שעה שפסק דינו של בית המשפט המחוזי לא ביטל אותו או שינה מהוראותיו, ואף לא הגביל או שלל את סמכותו של המותב להמשיך ולנהל את ההליך. עוד נקבע, כי יתר טענותיו של המערער בדבר חשש ממשי למשוא פנים נטענו בכלליות ונטועות בתפיסתו הסובייקטיבית של המערער. לבסוף קבע המותב כי טענות המערער לעניין פגיעה באמון הציבור ומראית פני הצדק נטענו בעלמא וללא ביסוס. נוכח האמור, דחה המותב את בקשת הפסלות.

7. לשלמות התמונה יצוין, כי מעיון במערכת "נט המשפט" עולה כי ביום 10.8.2025 הגיש המערער עתירה לבג"ץ, המופנית, בין היתר, נגד הנהלת בתי המשפט והמומחה, ובגדרה ביקש כי בית המשפט יורה על פסילת מינויו של המומחה בתביעת הרכוש. עתירה זו נדחתה על הסף בפסק דין מיום 1.9.2025 (בג"ץ 25-08-21689). עוד עולה כי בהמשך, ביום 29.10.2025, ביקש המומחה כי בית המשפט לענייני משפחה יורה על שחרורו מתפקידו בתביעת הרכוש עקב אי-תשלום שכר טרחתו על ידי המערער, ובקשה זו טרם הוכרעה. בית המשפט המחוזי, שדן בבקשת רשות הערעור על ההחלטות בעניין המומחה, החליט כי ימתין לעדכון בעניין זה בטרם יורה על מחיקת הבקשה מחמת חוסר מעש. כן יצוין כי ביום 11.9.2025 הורה המותב בתביעת הרכוש על קיום דיון במעמד הצדדים בבקשות המערער להגשת ראיות נוספות, שנקבע ליום 3.12.2025.

8. במסגרת ערעור הפסלות שלפניי, חוזר המערער על טענתו בבקשת הפסלות, לפיה המותב פעל בחוסר סמכות כאשר נתן את ההחלטות בעניין המומחה, המבוססות על פסק הדין החלקי, לפני שבירר את הראיות הנוספות. לשיטת המערער, התנהלות זו של המותב מלמדת כי ננעל בדעתו, וכי אינו נכון לשקול את הראיות הנוספות שהוגשו. המערער מוסיף וטוען כי בהחלטתו בבקשת הפסלות, המותב אף לא הסביר מדוע לא קיים כל דיון בראיות הנוספות קודם למתן ההחלטות בעניין המומחה. לטענתו, אף אם החלטות המותב בעניין המומחה הן בגדר שגיאה משפטית גרידא, שהדרך להשיג עליה היא בהליכי ערעור מתאימים – עדיין יש לראות בהן, בנסיבות העניין, כמעידות על חשש למשוא פנים. עוד טוען המערער, כי המותב התעלם מתגובה שהגיש לתגובת המשיבה לבקשת הפסלות, שהוגשה על ידו בבוקר היום שבו ניתנה החלטת הפסלות. לטענתו, התעלמות המותב מתגובתו פוגעת בזכות הטיעון שלו ומעידה על נעילת דעתו. המערער טוען כי ההחלטות בעניין המומחה, וההתעלמות מתגובתו הנוספת, עולות כדי "התנהלות שיפוטית מתריסה", המראה על חוסר ניטרליות. כמו כן, המערער שב על טענתו שיש לפסול את המותב מטעמי מראית פני הצדק.

9. בבקשה להעברת מקום דיון, שהוגשה מספר ימים לאחר הגשת הבקשה לפסילת המותב, טוען המערער כי המותב פעל בחוסר סמכות עניינית; כי המותב יישם באופן שגוי את פסק הדין החלקי; וכי התנהלות זו של המותב פגעה בזכויותיו הדיוניות והמהותיות. כנטען, לנוכח חומרת פגמים אלה קמה הצדקה להעברת ההליך למחוז שיפוט אחר. לטענת המערער, התנהלות המותב מלמדת על נעילת דעתו, באופן שפוגע בו ואף "במערכת המשפט בכלל". המערער מוסיף וטוען כי בית משפט זה קבע בבש"א 7063/17 חיון נ' אפיקים שירותי תחבורה מתקדמים בע"מ (27.9.2017) (להלן: עניין חיון), כי בנסיבות שבהן צדדים עתידים לנהל הליך ממושך בפני ערכאה שבה איבדו אמון, קמה הצדקה להעברת מקום הדיון, ובנסיבות העניין יש לעשות כן. לבסוף טוען המערער, כי למיטב ידיעתו "עשויים להתקיים [...] קשרים חברתיים, היכרות מוקדמת או זיקה אחרת" בין המותב הדן בתיק לבין "גורמים מסוימים בסביבת בעלי הדין". לשיטתו, נוכח העובדה שהצדדים מוכרים בעיר אשדוד וסביבתה; ו"עשויים להיות בעלי תפקידים בעיר המעורבים בעקיפין בענייני הצדדים; ואף ייתכן (אפשרות תיאורטית) כי מי מיחיד ההרכב השיפוטי מכיר אישית מי מהמעגלים הללו" – קיימת "עננה סביבתית" שפוגעת בתחושת הניטרליות ושיש בה להצדיק את העברת מקום הדיון בהליך (פסקה 28 לבקשת המערער).

10. לאחר שעיינתי בטענות המערער בערעור הפסלות ובבקשה להעברת מקום דיון, באתי לידי מסקנה כי אין עילה להעברת ההליך שמתנהל בעניינו למותב אחר או למחוז אחר. כידוע, אמת המידה לפסילת שופט מלשבת בדין היא התקיימותן של נסיבות אשר מקימות חשש ממשי למשוא פנים (סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט); עפ"ס 48276-09-25 פלוני נ' פלונית, פסקה 5 (30.11.2025)). נסיבות המקרה דנן לא באות בגדר אותם מקרים אמורים. כאמור, טענות המערער מופנות בעיקרן כלפי ההחלטות בעניין המומחה. ואולם, כידוע, טענות המופנות כלפי הפעילות השיפוטית יקימו עילת פסלות רק במקרים נדירים וחריגים (ע"א 4606/24 פלוני נ' פלונית, פסקה 12 (24.7.2024); ע"א 7910/23 עו"ד מיכה צמיר מפרק שער הגבינות שיווק מזון בע"מ נ' קדרון ושות' רואי חשבון, פסקה 9 (4.1.2024)), שהמקרה שלפניי אינו נמנה עליהם.

11. כמתואר לעיל, המותב נתן את ההחלטות בעניין המומחה בשלב שהראיות הנוספות טרם הובאו לפניו, ובעת שבקשות המערער לעיכוב ביצוע עבודת המומחה נדחו הן על ידו והן על ידי ערכאת הערעור. במצב דברים זה, איני סבור כי יש בהחלטות אלה

כדי להעיד על הכרעה שאינה אובייקטיבית בסכסוך בין הצדדים או על נעילת דעתו של בית המשפט, אשר תקים עילה לפסילת המותב (ע"א 4624/24 פלוני נ' פלונית, פסקה 8 (16.7.2024); ע"א 1811/24 פלונית נ' המחלקה לשירותים חברתיים אריאל, פסקה 10 (6.3.2024)), וממילא אין בהן משום הבעת עמדה כלשהי ביחס לראיות הנוספות. כפי שציין המותב בהחלטת הפסלות, המסגרת הנכונה להשיג על החלטות מסוג זה היא בהליכי הערעור הקבועים בחוק – שבהם נקט המערער – ולא במסגרת בקשה לפסילת המותב (עפ"ס 29845-05-25 אסרף נ' נדב, פסקה 4 (5.6.2025)).

12. אף איני סבור כי טענת המערער לפיה המותב התעלם מהבקשה להגיב לתגובת המשיבה לבקשת הפסלות מקימה עילה לפסילת המותב. בניגוד לדברי המערער, המותב קבע בהחלטה שבגדרה דחה את הבקשה הזו, כי היא הוגשה רק לאחר מתן החלטתו בבקשת הפסלות. כפי שנפסק בעבר, כאשר מתעוררת מחלוקת עובדתית בין המותב ובין מבקש הפסלות, קמה חזקה כי גרסת השופט היא זו המתארת נאמנה את ההתרחשויות הרלוונטיות (עפ"ס 36926-03-25 עואודה נ' תאגיד כפרי גליל תחתון בע"מ, פסקה 5 (8.6.2025)), ואיני סבור כי עלה בידי המערער לסתור חזקה זו. למעלה מן הצורך, אף אם אקבל את טענת המערער לעניין עיתוי הגשת הבקשה, ממילא מדובר בהחלטה דיונית מובהקת, שכידוע אין בה כשלעצמה כדי להקים עילת פסלות (ע"א 5714/24 עבדאללה נ' פקיד שומה נצרת, פסקה 6 (5.9.2024)). זאת ועוד, בהיעדר כל חובה שבדין לאפשר הגשת תגובה לתגובה – לא ניתן לומר כי החלטת המותב מגלה בסיס אובייקטיבי לחשש בדבר נעילת דעתו (ראו: תקנה 50(3) ו-4) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018). משאלה הם פני הדברים, איני סבור כי נסיבות המקרה דנן מקימות עילת פסלות, אף לא מטעמים של מראית פני הצדק.

13. באשר לבקשה להעברת מקום דיון: כידוע, עילת פסלות כללית שמופנית כלפי כלל השופטים המכהנים בבית המשפט או במחוז, שתצדיק את העברת מקום הדיון בהליך למחוז אחר, תקום אך במקרים חריגים ונדירים (ראו, מני רבים: ה"ד 31549-03-25 פלוני נ' פלונית, פסקה 2 (13.5.2025); ה"ד 1115-10-24 פרומר נ' ועדה מקומית לתכנון ובנייה מטה יהודה, פסקה 2 (5.11.2024)). ענייננו אינו נמנה בגדר מקרים אלו. כפי שנקבע בפסיקה, בעל דין המבקש לפסול ערכאה שלמה מלדון בעניינו נדרש להוכיח חשש אובייקטיבי למשוא פנים, ואילו טענת המערער ל"אובדן אמון הצדדים בערכאה הנוכחית" מצביעה על חשש סובייקטיבי (ראו: בש"א 7797/17 מדינת ישראל נ' ואן קול, פסקה 3 (9.11.2017); בש"א 1947/06 ולדהורן נ' נרקיס, פסקה 5 (17.3.2006)). בניגוד לטענת המערער, אין ללמוד מעניין חיון לענייננו, משזה כלל לא עוסק בהעברת מקום

דיון בשל מראית פני הצדק, והוא אינו כולל כל קביעה המאששת את טענות המערער, אף לא בקירוב. כמו כן, בפסיקה הובהר לא אחת כי "אי שביעות רצונו של בעל דין מהחלטות שניתנו בעניינו אינה מקימה עילה להעברת מקום הדיון בהליך, וכי הליך העברת מקום דיון לא נועד לשמש כמסלול עוקף לטענת פסלות" (ע"א 1054/24 פלוני נ' פלונית, פסקה 9 (25.3.2024); בש"א 8294/22 פלוני נ' פלונית, פסקה 5 (11.1.2023)). אשר לטענה העמומה של המערער לעניין היכרות של צדדים כאלה ואחרים עם "יחיד הרכב השיפוטי", הרי שטענה זו היא ספקולטיבית באופייה ונעדרת תימוכין עובדתיים כלשהם, ומוטב היה שלא הייתה נטענת. דומה אפוא כי המערער ניסה לקושש טענות מן הגורן ומן היקב, אך לא עלה בידו לבסס הצדקה להעברת ההליך למחוז אחר.

14. על כן, הערעור בעפ"ס 45739-08-25 והבקשה בה"ד 69742-07-25 – נדחים בזאת. לאור בקשת המערער (פסקה 73 לערעור) כי בית משפט זה ייעתר לערעורו "בהרכבו המורחב" אבהיר את המובן מאליו כי ערעור פסלות נדון בפני נשיא בית המשפט העליון כדן יחיד.

המערער יישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 10,000 ש"ח.

ניתנו היום, כ"ו טבת תשפ"ו (15 ינואר 2026).

יצחק עמית
נשיא